

faaet til Ministerens Anordning, idet han nemlig mener, at det var heldigt, at det blev overladt til Justitsministeren at bestemme, hvem der skulde være tilstede, og han fremdeles stoler paa, at Justitsministeren da ogsaa vilde sørge for, at der kom et tilstrækkeligt Antal tilstede, og at Valget faldt paa dem, som det maatte anses for rigtigst og naturligt at vælge. Men hvad jeg formentlig vil hævde overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, er dette, at jo mere man udvider Kredsen af de saakaldte officielle Repræsentanter, jo større Antal der kommer tilstede ifølge Embedspligt eller ifølge Beordning af Justitsministeren, Politiet, eller hvem det kan være, desto mindre bliver jo den Blads, der bliver levnet for de egentlig officielle Repræsentanter, for Publikum. Forudsætningen er jo, at Henrettelsen skal ske i et omkredset Rum, som altsaa sætter en af Bladsen selv givne Begrænsning af det Antal Personer, der kan være tilstede, og saa forekommer det mig at være klart, at, jo mere Bladsen optages af de saakaldte officielle eller pligtmæssige Vidner, desto mindre Blads bliver der for Offentligheden, og naar Udvalgets Flertal ikke har gjort Tallet af de officielle Repræsentanter for Statsmyndigheder større, end det har gjort det, saa har det netop været, fordi det ikke har villet indskrænke Afdgangen for Offentligheden, for Publikum, for de Uofficielle til at komme tilstede mere end nødvendigt. Naar den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgfreds opholdt sig over, at man havde sagt, at der kunde udstedes saamange Afgangskort, som Bladsen passende tilstede, og dertil bemærkede, at det var et rent Skjøn, og at man altsaa derved kunde være udsat for, at der ikke blev aabnet Afgang for saa Mange, som der kunde aabnes Afgang for, saa gad jeg dog egentlig vidst, om det ærede Medlem vil benægte, at der ikke kan eller skal være flere tilstede, end Bladsen passende tillader. Det er dog en Selvfølge, at, naar Henrettelsen skal ske — det er jo vor Forudsætning — i en Fængsels- eller en Straffeanstalts Gaard, kan og skal der ikke være flere tilstede, end der passende kan være tilstede, og det maa selvfølgelig altid være en Skjønssag, hvor mange der kan være tilstede. Thi det kan dog ikke være Meningen, at man paa den paagældende Dag i det paagældende Dieblit skulde lukke Fængselsgaardens Porte op paa vidt Gab og aabne Afdgangen for Publikum til at strømme til, saa at den, som kom først ind, ogsaa blev der. Det kan dog ikke være Meningen at ville aabne et uordnet og uordentligt Kapløb imellem Publikum, hvorved der vilde afstedkommes Uorden og

Forstyrrelser, som jo i ingen Henseende kunde billiges. Det er netop for at betrygge Drøden og dernæst ogsaa for at betrygge, at saadanne Personer særlig og fortrinnsvis faae Afgang, som man fornemlig ved denne Leilighed passende kan anføre for naturlige Repræsentanter for Offentligheden, at man mener, at der bør og maa gives Regler. Nu kan man jo naturligvis i det Enkelte tvivle om, hvorvidt netop disse Regler ere hensigtsmæssige eller, hvorvidt der ikke skulde kunne sættes andre Regler i Stedet derfor, det skal jeg villig indrømme. Ethvert Menneske kan tænke sig den Sag ordnet paa forskjellig Maade. Det falder ingenkunde mig ind at sige, at det, som Udvalgets Flertal i den Henseende har opstillet, skulde være ubetinget rigtigst, og at der ikke skulde kunne findes ialtfald Noget, som kunde være ligesaa rigtigst, ja maaste rigtigere. Men det forekommer mig, at der i og for sig ikke ligger saa overordentlig stor Vægt paa, om Sagen paa dette Punkt ordnes paa den ene eller den anden Maade, og jeg for mit Vedkommende skal være overmaade villig til, hvis der bliver Tid og Leilighed dertil, med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds — ligesom selvfølgelig med ethvert andet Medlem — nærmere at drøfte Forslag til Forandring i den Maade, hvorpaa Udvalgets Flertal har foreslaaet Afdgangen ordnet. Jeg skal derfor endnu kun gjøre en Bemærkning, og det er den, at det forekommer mig, at det ærede Medlem ligeledes tilkjendegav en noget mere uvenlig Stemning mod Udvalgets Flertal, end der egentlig synes at være Grund til, naar han søgte Forklaringen til, at der iblandt de Presserepræsentanter, som skulde kunne overvære Henrettelsen, var medtaget Repræsentanter for Ugeblade, deri, at der derved særlig var tænkt paa „Punch“ og visse andre illustrerede Blade. Jeg veed ikke, hvad der bevæger det ærede Medlem til at tro om sine Kolleger her i Thinget, at de skulde have saa særdeles Meget tilovers for „Punch“. Mulig har det ærede Medlem det, men jeg tror at kunne forsikre ham om, at saadanne Følelser ikke have ledet noget af Flertallets Medlemmer. Naar man ikke indskrænker sig til Dagblade, synes det mig, at Grunden ligger meget nærmere, den er nemlig den, at der ikke blot er politiske Blade, men ogsaa — for at udtrykke mig kort — tekniske Blade, som udkomme ikke dagvis, men ugevis, for hvilke det var naturligt at aabne Afgang, og at man vilde udelukke dem, dersom man indskrænkede sig, som sagt, til Dagblades Repræsentanter. — Jeg for mit Vedkommende vil sige at jeg, hvis man skulde vedtage her